

kunde forsvare sig, hvis man blev krænket i sin Neutralitet. Enten vor Neutralitet blev anerkendt eller garanteret, havde vi dog den samme Forpligtelse til at hævde den i Tilfælde af, at den skulde blive krænket. Og jeg vil gøre opmærksom paa, at selv et Land som Belgien, der har en af Stormagterne garanteret Neutralitet, har dog et Forsvar af et temmelig betydeligt Omfang. Deres Forsvar er ordnet ved Loven af 20de Juni 1889 og har efter Grundloven kun til Hensigt at opretholde Landets Neutralitet. De have en Fredsstyrke af ca. 40,000 Mand og en Krigsstyrke af ca. 130,000 Mand foruden Borgervæbningen, der er 90,000 Mand. Det beviser dog altsaa, at Landet til Trods for, at det har faaet sin Neutralitet garanteret, har maattet indlade sig paa Forpligtelsen til virkelig at kunne haandhæve denne Neutralitet, det vil sige sørge for, at ingen Magt benytter dette Lands Territorium til Operationer mod en anden Magt. Den samme Forpligtelse have vi, og jeg mener, at hos os bliver det særlig paa Søen, at vi skulle hævde vor Neutralitet. I Belgien er det ganske naturligt paa Landjorden, fordi deres Grænse støder til Frankrig og Tyskland, saaledes at der altsaa er en Fare for, at de to Magter gensidig benytte det mellemiggende Land til deres Operationer mod hinanden. Her er det paa Søen, og jeg har tidligere hævdet, at jeg mener, at det særlig vil blive i Gennemsejlingsfarvandet i Store Bælt, at vort Søværn vil faa sin Opgave at løse under en saadan Eventualitet, og det er derfor, jeg har tilladt mig at komme ind paa dette Punkt. Vi staa jo her lige over for et Spørgsmaal paa Finansloven om en Nybevilling paa Nybygningskontoen, og her har Flertallet vedtaget et foreløbigt Standpunkt, som jeg paa ingen Maade kan billige, og som jeg aldrig kan gaa med til. Det blev fremhævet under Behandlingen af Sagen af den ærede Ordfører, at vort Søværn havde tre Opgaver. Han nævnede vor politimæssige Opgave og vor forsvarsmæssige Opgave. Han nævnte den forsvarsmæssige Opgave til sidst; jeg vilde hellere have vendt om paa det og have nævnt den forsvarsmæssige Opgave først. Jeg erkender, at vi have disse Opgaver, men vi have selvfølgelig i første Række den forsvarsmæssige Opgave. Vort Søværn er selvfølgelig ikke dannet for at holde Tilsyn med Fiskeriet, men det er først og fremmest dannet for at forsvare vort Land. Kunne vi med det Krigsmateriale, vi have, og med det Personel,

vi have, ved Siden af vore Øvelsesudrustninger tillige varetage et Polititilsyn med vore Farvande, saa er det godt, men kunne de Ting ikke forenes, have vi først og fremmest den Opgave at udanne os til at kunne hævde vor Neutralitet og forsvare vort Land. Jeg mener nu, at disse kombinerede Opgaver altid ere uheldige og ikke kunne tilfredsstilles paa Øvelseskontoen; de skade baade den Opgave at skulle udanne vort Personel i den ganske korte, begrænsede Tid, som jo er en Følge af den knappe Øvelseskonto, vi have, og den tillige at skulle passe paa vort Territorium; disse Opgaver lade sig ikke vel forene paa samme Tid. Derimod indrømmer jeg, at vi have Materiel, der til Tider kan afgives til det politimæssige Tilsyn, og det mener jeg bør finde Sted. Nu er der fremkommet den Udtalelse fra den højtærede Marineminister, at vi ikke skulde have det Materiel, der er nødvendigt for at føre det politimæssige Tilsyn med *Færøerne*. Det blev sagt paa et tidligere Stadium, da det var foreslaaet paa § 26 VI. B. at bygge et særligt Skib til Løsning af denne Opgave; men det maa vel erindres, at der senere er kommet en anden Udtalelse fra den ærede Minister, som gik ud paa, at nu havde han fundet et passende Skib til at sende derop, efter at der var foretaget nogle faa Ombygninger deraf. Jeg skal i den Anledning bemærke, at de Anker, der ere fremkomne over Skibets Sødygtighed, næppe ere berettigede; det vil efter min Mening egne sig meget godt dertil, og jeg skal anføre, at naar Kanonbaaden „Grøn-sund“ fra Begyndelsen af Firserne har formaet at beskytte Fiskeriet fra Skagen til Blaavandshuk, saa vil Søsterskibet „Guldborgsund“ endnu lettere kunne føre Tilsyn ved Færøerne, der have mange Smuthuller, og hvor Distancerne ere korte. Jeg paastaar endvidere, at det er langt farligere at ligge ved Jyllands Vestkyst end ved Færøerne, og hvad Faren ved at sejle derop angaar, vil jeg sige, at jo længere man kommer ud i Atlanterhavet, desto bekvemmere er Søen, og et lille Skib kan bedre klare sig i de lange, jævne Søer der end i de korte, krappe hervede. Jeg paastaar altsaa, at vi have Materiel til at føre det politimæssige Tilsyn baade ved Island, Færøerne og langs Jyllands Vestkyst; inden for Skagen kunde den højtærede Marineminister jo benytte en Torpedobaad. Jeg mener derfor, at Flertallets Stilling til denne Konto er ikke rigtig. Vi bør styrke vort Søværn saa godt som muligt inden for den finansielle Ramme, som er